

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/309/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616203291
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3616203291.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou, so sídlom Malinovo, Slnečná 765/3 proti žalovanému E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., E. M. XXXX/XX, o zaplatenie 532,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 3Csp/23/2016-34 zo dňa 30. marca 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Na odôvodnenie tohto rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 01.08.2016 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 532,- eur s príslušenstvom s odôvodnením, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 26.08.2010 poskytol žalovanému úver vo výške 350,- eur, ktorý však žalovaný nespĺcal a tak žalobca dlh zosplatnil k 08.02.2011. Žalobca dňa 28.02.2011 podal na žalovaného trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu úverového podvodu. Okresný súd Partizánske rozsudkom č.k. 2T/105/2012 zo dňa 25.06.2012 uznal žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu a žalobcu, ako poškodeného odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.06.2012. Žalovaný ku dňu vyhotovenia žaloby neuhradil žalobcovi žiadnu platbu. Súd vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého zistil, že žalobca so žalovaným uzavreli dňa 26.08.2010 zmluvu o úvere. Okresný súd Partizánske rozsudkom č.k. 2T/105/2012-168 zo dňa 25.06.2012 uznal žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu a žalobcu odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Tieto skutočnosti súd posúdil podľa § 52 ods. 1 až 4, § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a uviedol, že dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca sa domáha náhrady škody spôsobenej trestným činom žalovaného (prečin úverového podvodu). Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/105/2012-168 zo dňa 25.06.2012 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu. Žalobcov nárok na náhradu škody vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy. Keďže nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom vychádza zo spotrebiteľskej zmluvy, je potrebné premlčanie uplatneného nároku posudzovať podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rozsudok sp. zn. 2T/105/2012 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.06.2012. Po dobu trestného konania premlčacia doba neplynula. V zmysle § 106 ods. 1 začiatok subjektívnej premlčacej lehoty sa viaže na okamih, kedy sa žalobca (poškodený) dozvie

o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Žalobca podal žalobu na súde dňa 01.08.2016 teda po uplynutí 4 rokov, preto má súd za to, že v konaní riadne nepokračoval a nárok žalobcu je premlčaný. Zároveň súd v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. prihliada na premlčanie, keďže sa rozhoduje o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy. Keďže je nárok žalobcu premlčaný a v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. súd prihliadol na premlčanie, rozhodol tak, že žalobu zamietol v celom rozsahu. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože hoci bol v spore úplne úspešný, na konaní sa nijakým spôsobom nepodieľal, a preukázateľne mu nevznikli žiadne trovy konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Podľa neho súd prvej inštancie rozsudok nedostatočne odôvodnil, čím odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, tiež dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že zmluva o úvere bola uzatvorená s dlžníkom ako podnikateľom, označeným IČO-m. Vzťah medzi účastníkmi je nutné preto posudzovať ako obchodnoprávny a nie ako spotrebiteľský, ide o zmluvný záväzok medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. Okrem toho sa zmluva o úvere bez ohľadu na dohodu zmluvných strán riadi Obchodným zákonníkom (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). Klient uzatvoril zmluvu o úvere so spoločnosťou žalobcu slobodne, vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok, čo potvrdil svojim podpisom. Pokiaľ ide o premlčanie práva žalobcu ako to uviedol súd prvej inštancie, tu žalobca poukázal na to, že v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka „ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť.“ Uplatnený nárok tak nie je premlčaný, keď Okresný súd Partizánske žalobcu rozsudkom sp. zn. 2T/105/2012zo dňa 25.06.2012 odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.06.2012 a jasne z neho vyplýva, že k udalosti došlo dňa 26.08.2010 a teda nárok bol uplatnený v premlčacej dobe. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 370 a § 380 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

4. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri zamietnutí žaloby žalobcu vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP. K odvolacím námietkam žalobcu potom odvolací súd uvádza nasledovné:

5. Čo sa týka námietky žalobcu, že v danej veci sa medzi ním a žalovaným nejedná o záväzkový vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy ale o vzťah obchodnoprávny, keď žalovaný je v zmluve označený ako podnikateľ a tiež podľa obsahu zmluvy vyhlásil, že finančné prostriedky úveru sú mu poskytované na podnikanie, tu odvolací súd uvádza, že uvedené nepostačuje pre to, aby žalovaný nebol posudzovaný ako spotrebiteľ a tým aj záväzkový vzťah medzi ním a žalobcom zo zmluvy o úvere ako vzťah spotrebiteľský. Žalovaný je fyzickou osobou. Či zmluvu o úvere uzatváral ako spotrebiteľ alebo ako nespotebiteľský subjekt v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti nemožno ustáliť len s poukazom na jeho označenie v zmluve. Jednoznačnú odpoveď na otázku, či má predmetná zmluva o úvere spotrebiteľský alebo nespotebiteľský charakter, nemožno získať ani z označenia účelu poskytnutia finančných prostriedkov úveru „na výkon podnikania“, keď takýto účel úveru je vo formulárovej zmluve pripravenej žalobcom - dodávateľom predtlačenej. V prípade pochybností o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu (spotrebiteľský vzťah), má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ, žalobca), pričom existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim dôvodné pochybnosti. V opačnom prípade je potrebné uplatniť výklad v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Žalobcovi sa nepodarilo preukázať skutočnosť, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy o úvere konal v rámci predmetu svojej

obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, a teda že predmetná zmluva má nespotebiteľský charakter. Správny je preto záver súdu prvej inštancie, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy o úvere konal ako spotrebiteľ a záväzkový vzťah z tejto zmluvy medzi stranami sporu je vzťahom spotrebiteľským.

6. Z uvedeného záveru o spotrebiteľskom charaktere zmluvy o úvere uzatvorenej stranami sporu potom nepochybne vyplýva aj to, že na posúdenie premlčania práv žalobcu z tohto záväzkového vzťahu je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Toho si je nepochybne vedomý aj samotný žalobca., ktorý sa v odvolaní v otázke premlčania odvoláva na ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca, napriek správne použitiu Občianskeho zákonníka na posúdenie otázky premlčania svojich práv, úplne ignoruje skutočnosť, že právo na náhradu škody, ktorého sa podanou žalobou domáha, sa premlčuje nielen v objektívnej premlčacej dobe /§ 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka/ ale aj v subjektívnej premlčacej dobe, ktorá je stanovená v § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

7. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

8. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

9. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

10. Pre premlčanie práva na náhradu škody stanovuje Občiansky zákonník dve premlčacie doby, subjektívnu /§ 106 ods. 1/ a objektívnu /§ 106 ods. 2/, ktoré sú navzájom nezávislé, s odlišným začiatkom i koncom plynutia. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba.

11. V danej veci sa žalobca domáha práva na náhradu škody, ktorá mu vznikla protiprávnym konaním-trestným činom žalovaného v súvislosti s uzatvorením zmluvy o úvere a poskytnutím finančných prostriedkov úveru žalovanému. Žalovaný bol za svoje konanie odsúdený, keď rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/105/2012-168 zo dňa 25.06.2012 bola schválená dohoda o vine a treste, ktorú žalovaný uzatvoril s prokurátorom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.06.2012. S ohľadom na charakter protiprávneho konania žalovaného, možno uzavrieť, že konanie žalovaného pri protiprávnom úkone bolo konaním úmyselným a teda aj samotná škoda bola zo strany žalovaného žalobcovi spôsobená úmyselne. Ako potom správne uvádza žalobca v odvolaní, právo na náhradu tejto škody sa premlčuje v objektívnej premlčacej dobe, ktorá je desať rokov a plynie odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, tu od 26.08.2010, kedy bola uzatvorená zmluva o úvere. Táto objektívna premlčacia doba bola nepochybne v čase podania žaloby /01.08.2016/ a to i s prihliadnutím na jej spočívanie /§ 112 Občianskeho zákonníka/ po dobu trestného stíhania žalovaného, v rámci ktorého si žalobca uplatňoval náhradu škody, zachovaná.

12. Ako už bolo uvedené, právo na náhradu škody sa popri objektívnej premlčacej dobe premlčuje aj v subjektívnej premlčacej dobe. Je preto potrebné posúdiť aj jej zachovanie. Subjektívna premlčacia doba práva na náhradu škody je dva roky a začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. V tomto prípade sa žalobca najneskôr dňom právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/105/2012-168 zo dňa 25.06.2012 dozvedel, že za škodu zodpovedá žalovaný. Najneskôr odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, 25.06.2012, tak začala plynúť dvojiročná subjektívna premlčacia doba, v ktorej si mal žalobca svoje právo na náhradu škody voči žalovanému uplatniť na súde. Keďže však žalobca podal svoju žalobu na súde až dňa 01.08.2016, stalo sa tak po márnom uplynutí subjektívnej premlčacej doby a jeho právo na náhradu škody sa tak premlčalo. Záver súdu prvej inštancie o premlčaní uplatneného práva žalobcu je preto správny.

13. Odvolací súd z týchto dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne trovy odvolacieho konania preukázane nevznikli.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovoľaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).